

Bushs tale er en erklæring om en total invasion af muslimernes lande og er begyndelsen på USA's sammenbrud

Torsdag den 6.11.2003 e.Kr. holdt Bush en tale foran instituttet 'The National Endowment for Democracy' i anledning af 20-års-jubilæum for etableringen af instituttet. Under talen sagde Bush at hans land har adopteret "en fremtidig strategi for frihed og demokrati i Mellemøsten". Bush sagde også: "... Fokusemnet for den amerikanske politik i de kommende årtier bør være i Mellemøsten, idet den har en strategisk betydning, og Mellemøsten er emnet for mit fokus i dag". Derefter tilføjede han: "Såfremt friheden, demokratiet og den repræsentative regering ikke blomstrer i Mellemøsten, vil den være et sted for vold, der er klar til eksport, og med spredning af våben vil dette medføre en katastrofal skade på vort land, Amerika". Ydermere sagde han: "Fraværet af demokratiet i Mellemøsten konstituerer en stor udfordring for USA". Bush fastslog sin tillid til, at "demokratiet vil i sidste ende nå frem til Mellemøsten", og "at en bølge af demokratier vil invadere regionen". Bush udtrykte, at hans land er klar til at yde ofringer i vejen for at støtte friheden og demokratiet i verden, "fordi fraværet af demokratiet truer verdenen".

I sin tale insisterer Bush på Amerika's adoption af indførelse af demokratiet ind i Mellemøsten, samt at demokratiets bølge vil invadere regionen og at dette betragtes som Amerika's fremtidige strategi i Mellemøsten. Ligeledes fastslog han at han er klar til at yde ofringer i vejen for dette, da det udgør en national amerikansk interesse, hvilket hos dem fortjener invasion af muslimernes lande og bekrigelsen af deres Islam og udsprelsen af fordærvede opfattelser iblandt muslimerne for derved at vildlede dem og føre dem bort fra deres deen (Islam). De anskuer dette som deres livsvigtige sag, hvorfor de ruste sig med våben, midler, agenter og spioner for besættelsen af den islamiske region i Mellemøsten, fordi regionen er – som han nævnte i sin tale – af strategisk betydning for Amerika. Til trods for at USA gjorde sig umage i sin bekrigelse af Islam og besættelsen af muslimernes lande, som det er tilfældet i Afghanistan og Irak, så plejede USA før i tiden at forholde sig til muslimernes lande hver for sig, afhængigt af sine særegne målsætninger heri. Det, der nu er nyt, er at Bush erklærer en omfattende strategi for invasion af den islamiske region - Mellemøsten – generelt under påskuddet af udsprelsen af demokratiet, afskaffelsen af diktatorer og skabelsen af repræsentative regeringer for folk.

Inden vi opklarer faren ved denne tale og målet bag denne nye strategi, som Bush erklærede mod regionen, nævner vi et spørgsmål, der er kendt ved nødvendighed. Dette er at alt, hvad der strider imod muslimernes 'aqidah (verdensanskuelse) har ingen plads i muslimernes sind og vil ikke kunne trives i deres hjerter, ligegyldigt hvad man yder af indsats for spredelsen heraf, og uanset hvor mange man opruster af agenter for påtvingelsen af dette. Det grundlæggende i demokratiet, som Bush kalder til og forkynder, er, at mennesker bestemmer hvad der er legalt (halal) og illegalt (haram), afgør hvad der er godt og hvad der er ondt, og fastsætter hvad der er ret og hvad der er slet. Det vil sige, at mennesker udpeges som guder foruden Allah (swt). Og vi er trygge ved at det demokrati, som består i (menneskelig) legalisering og illegalisering og lovgivning foruden Allah (swt) ikke vil blive anerkendt af nogen mu'min og ikke vil blive accepteret af nogen muslim.

Det er som om Bush vidste, at Islam ikke anerkender dette kufr-demokrati, og ønskede derfor at manipulere muslimerne omkring deres deen og opdigte løgne mod dem ved at påstå at Islam og demokratiet ikke modstrider hinanden. Som eksempel herpå nævnte Bush Tyrkiet, der bekriger Islam, og som endda forbyder kvinden i at dække sit hoved. Det er som om Bush påpeger, at det demokrati, han ønsker, er et sekulært, liberalt demokrati, der er frigjort fra Islam.

Dog forsøgte Bush at pirre muslimernes følelser ved at kombinere i sin tale demokratiet med at "den repræsentative regering" betyder at regenterne repræsenterer deres befolkninger og at folk vælger deres regenter. Siden Islam forudsætter at regenten bliver valgt ved tilfredshed og valgfrihed, og modarbejder den, der overtager magten med vold, så forsøgte Bush at trænge ind hos muslimerne gennem denne tilgang, for derved at pynte på demokratiet i muslimernes øjne via at få dem til at overse demokratiets kerne, hvilket er at lovgive foruden Allah (swt), samt aflede deres opmærksomhed til det, der er forbundet hertil og som han kaldte "repræsentativ regering", dvs. regenternes repræsentation af folket ved at folket repræsenterer sin regent.

Ønsker Bush virkelig repræsentative regeringer i den islamiske region, Mellemøsten?

Enhver iagttagelse af den internationale politik indser at vesten generelt, og USA specielt, ikke ønsker et styre i den islamiske region, hvori folk vælger deres regenter med tilfredshed og valgfrihed. Altså accepterer vesten ikke "repræsentative regeringer" som Bush betegnede dem. Årsagen hertil er, at vesten er bevidst om, at ifald folk i regionen vælger deres regent, så ville Islam komme op til styret, så ville regenterne være loyale for deres deen (Islam) og deres ummah (nation), og så ville Khilafah Rashidah (rettede kalifat) vende tilbage på ny, hvilket netop er det, som vesten ikke accepterer, bekæmper voldsomt og retter fokus med sine våben, agenter, tilhængere og sammensværgelser imod for at hindre dette og forfølge aktivisterne herfor. Begivenhederne i Algeriet står os nært, idet da stemmeurnerne - under vestens og dens agents observation heraf - resulterede i at folk ønsker Islam, rejste vesten og sine agenter sig og blev enstemmigt enige om at annullere valget. Herefter påtog militæret sig af tyranniseirngen af de muslimer, der krævede anvendelsen af valg, hvor vesten velsignede militærets foretagende og agerede som døve og blinde over for de daværende begivenheder.

Ligeledes er det med vesten generelt og USA specielt. De ved, at ifald folks meninger omkring deres sager blev taget, ville Egyptens regent ikke turde indgå en aftale med jøderne i Camp David, hvormed han anerkendte at det Palæstina, som de besatte med vold, er deres. På samme måde ville Jordans regent ikke turde indgå Wadi-'Araba-aftalen med jødestaten, hvormed han overgav Isra' og M'iraj-jorden til dem. I så fald ville Arafat, Ahmad Qurie', Mahmud Abbas og deres slænge heller ikke turde indgå Oslo-aftalen med jøderne og overgive Palæstina, den velsignede jord, til dem. Dette skyldes, at folk ikke accepterer men kun én løsning, som Allah (swt) befalede, nemlig tilintetgørelsen af jødernes entitet og tilbagebringelsen af hele Palæstina til Islams domæne. Det er vesten generelt, og USA specielt, der dannede jødestaten og indspirerede de forræderiske regenter til at indgå aftaler med denne for at bevare dens eksistens og sikkerhed, da vesten anser bevarelsen af jødestaten som sin høje interesse. Hvordan ville USA så acceptere etableringen af et styre, der repræsenterer folk og som vil resultere i tilintetgørelsen af jødestaten, som besætter Palæstina med vold? Dernæst, sker det, som foregår af besættelse, massakrer og destruktion i Irak, samt fra jødernes side i Palæstina med amerikansk støtte, ifølge folks valg og udgør en repræsentation af dem?

Selve Bushs tale udtrykker løggen i det, han påstod om sine bestræbelser på etableringen af repræsentative regeringer i Mellemøsten gennem folks valg af egne regenter. Det er fordi Bushs ovennævnte tale er fyldt med ros til regenter, der er påtvungede over ummah uden dens tilfredshed eller accept. Disse regenters repræsentation af folk eksisterer ikke og er afskåret.

Med denne baggrund spekulerer vi om motivet bag Bushs erklæring af sin nye strategi for regionen igennem spredelsen af demokratiet heri og etableringen af repræsentative regeringer? Og på samme tid er han fuldt bevidst om at han ikke accepterer at folk vælger deres regenter i den islamiske region igennem tilfredshed og valgfrihed, og han bekrieger endda ethvert repræsentativt styre for muslimerne i deres lande, fordi han frygter at Islam når op til styret og er lige netop det, der giver ham søvnløse nætter og en hovedpine som han ikke kommer af med?

Det dybe og oplyste syn på Bushs tale tydeliggør at han ønskede tre ting af sin tale:

Den første: At imitere (Ronald) Reagan i erklæring af hans beslutning om – i demokratiets navn - at nedlægge Sovjetunionen, som Reagan dengang betegnede som ondskabens empire. Reagan erklærede i sin tale i 1982 e.Kr. i Westminster i anledningen af åbningen af 'The National Endowment for Democracy', at Sovjetunionens skæbne er sammenbrud grundet manglen på respekt for sin befolkning og manglen på indførelsen af demokratiet samt fordi den anvendte en diktator-kurs. Derefter ydede USA sin optimale politiske, økonomiske, efterretningsmæssige og materielle (militære) indsats i vejen for dette. I sidste ende brød Sovjetunionen sammen grundet interne og eksterne årsager. Herefter kom Bushs tale torsdag den 6.11 i anledningen af 20-års-jubilæum for den samme institution, hvori han erklærede sin beslutning om at nedlægge den islamiske region (Mellemøsten) så den falder i USA's hænder totalt, samt genformning af regionen på ny i overrensstemmelse med USA's ønsker, som ikke alene består i at genforme regenterne på ny ved at tæmme dem til en ny stil for agentarbejde, men gennem en intellektuel, livsfilosofisk udformning ved indførelsen af en ny ideologi, som Bush erklærede ved anvendelsen af en religiøs missionsk tone, hvor han i sin tale sagde: "Demokratiet og friheden er himlens plan for menneskeligheden og er det bedste håb for fremgang her på jorden".

I hele sin tale så Bush ud som om han følger i Reagans spor, selv da han pirrede amerikanernes følelser ved at dreje sin tale og sige: " ... Jeg sikrer jer at der er flere demokratier på vej, og at Ronald Reagan vil blive glad og ikke overrasket over hvad der skete efter hans tale i Westminster".

Den anden: Bush er bevidst om, at den islamiske ummah i denne region, som han udpegede til at udgøre fokusemnet for hans nye strategi, ser op mod implementeringen af sin Islam og bevæger sig hurtigere henimod denne, sådan at han ønskede at skabe en "forebyggende" berettigelse for intervention under påskuddet af udbredelsen af demokratiet, i stil med hans forrige erklæring om "forebyggende krig" efter den elvte september, som han udnyttede, på samme måde som Roosevelt udnyttede "Pearl Harbour", for gennemførelsen af sin bestialske aggression mod Afghanistan og dernæst Irak. Bush pegede i sin tale på denne "forebyggende" begrundelse ved at sige: "Demokratiets bølge vil invadere regionen".

Den tredje: Talen indeholder en valgsmæssig målsætning. Med sin nye strategi for invasionen af den islamiske region (Mellemøsten) ville Bush få en valgsmæssig offentlig opinion, idet han bestræber sig at udstrække USA's arm til en vital region i verden og gør USA's magt overlegen så den vandrer frit, samt fordi årsagen til invasionen denne gang har en betagende effekt hos dem (amerikanerne) der er anderledes fra talen om masseødelæggelsesvåben, som blev bekræftet at være blandt løgnene fra den amerikanske administrations politikere og et produkt af medieapparatet.

Men vil Bush få succes med sin nye strategi, som går ud på at gøre sådan så at den islamiske region falder i hans greb? Vil han kunne indlede en total invasion af regionen og påtvinge sin hegemoni over denne som han tilsigter i sin tale?

Bush begik analogisk fejl i sin efterligning af Reagan, hvor sidstnævnte i sin tale i 1982 e.Kr. tilsigtede at aktivere amerikanerne til at udruste sig politisk, økonomisk, materielt (militært) og efterretningsmæssigt for at nedlægge kommunismens diktator og følgelig nedlægge den sovjetiske stat, som Reagan dengang kaldte ondskabens empire, og i at han i sin nuværende tale tilsigtede at aktivere amerikanerne politisk, økonomisk, materielt og efterretningsmæssigt for at underlægge den islamiske region sine hænder, føre muslimerne på afspor i deres Islam igennem falske vildledende opfattelser, som USA ønsker at sprede iblandt dem efter at pynte på disse med en falsk og fordærvet pynt.

Bush begik en analogisk fejl ved at sammenligne den falske kommunisme, som konstituerede drivkraften for Sovjetunionen, og Islam, sandheden, som ligger dybt i den islamiske ummahs hjerte og sind. Den islamiske ummah har styrke fra sin Herre (swt) og er ærekær på baggrund af sin deen (Islam). Enhver tyrann, der erklærede invasion af denne ummah, så blev hans erklæring begyndelsen på hans sammenbrud. Før Bush har korsfarerne og tatarerne fulgt i samme sti, hvor deres skæbne blev forfald og sammenbrud. Hvis Amerika er ved at drukne i nogle af muslimernes lande (Afghanistan og Irak) uden et reb til at redde denne, hvad vil der ske med denne, når den forbereder en strategi til en total invasion af muslimernes lande?

Ligeledes tog Bush fejl i sin forståelse af regionen, da han troede at han formår at udforme den islamiske region ved at bevare den splittet under ledelsen af regenter, hvad enten disse følger eller tilbeder ham, baner vejen for hans besættelse af regionen, så længe han lader dem forblive som regenter over denne. Han overså at det, som han tror varer for altid, vil ophøre med Allahs tilladelse, og at muslimernes lande vil forenes igen under én stat, **Khilafah** Rashidah, før eller senere, idet Islam ligger dybt i den islamiske ummah, som ser op til - og arbejder for etableringen af denne, og er tryk ved at dette vil indtræffe snart grundet dens Herres (swt) løfte og Sendebudets (saaws) forkyndelse herom.

Bushs tale, der indeholder hans nye strategi, udgør en erklæring om en total invasion af muslimernes lande igennem mange midler, og udgør på samme tid det første skridt mod USA's sammenbrud på muslimernes jord.

إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ لِلَّهِ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

"Allah vil sandelig fuldføre sin vilje, og Allah har fastlagt en tidsbegrænsning for alt."
(OQM. Al-Talaq 3).

14. af den velsignede Ramadan-måned 1424 e.H.
08.11.2003 e.Kr.

Hizb ut-Tahrir